

1 Ce înseamnă executare în materie civilă și comercială?

Executarea este o procedură civilă necontencioasă prin intermediul căreia Statul invocă, prin măsuri coercitive, respectarea obligațiilor prevăzute de hotărârile judecătorești și deciziile notariale, precum și de orice alt act prevăzut de lege.

2 Care este autoritatea sau autoritățile care au competență în materie de executare?

Competențele de încuviințare și de aplicare a executării revin instanțelor sau notarilor, precum și altor entități și persoane, în special următoarele:

- executorii judecătorești independenți,
- executorii de pe lângă tribunale,
- executorii judecătorești supleanți independenți,
- executorii supleanți de pe lângă tribunale,
- executorii-candidați.

Ca procedură civilă necontencioasă, procedura care implică un executor este identică cu cea jurisdicțională.

3 Care sunt condițiile în care poate fi emis un titlu executoriu sau o hotărâre executorie?

Un titlu executoriu poate fi emis dacă hotărârea de executat implică o obligație (o condamnare), este definitivă sau executorie cu titlu provizoriu, iar data executării a expirat. În baza unui acord de conciliere admis de o instanță, un titlu executoriu poate fi emis chiar dacă ordonanța de admitere a fost atacată prin recurs; această prevedere este, de asemenea, aplicabilă acordurilor de conciliere admise de un notar, producând aceleași efecte ca tranzacțiile judiciare. O hotărâre pronunțată în cadrul procedurii prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 861/2007 al Parlamentului European și al Consiliului instituind o procedură europeană de soluționare a cererilor cu valoare redusă poate conduce la emiterea unui titlu executoriu chiar dacă hotărârea în cauză a constituit obiectul unui recurs. O somație de plată definitivă nu poate conduce la emiterea unui titlu executoriu dacă certificatul de neapelare exclude executarea silită a creanței.

Recuperarea unei pensii alimentare este supusă unui regim special care permite autorizarea executării silite a termenelor scadente de mai mult de șase luni dacă persoana care solicită executarea prezintă indicii pe baza cărora se poate presupune că restanțele de pensie alimentară rezultă din acțiunile executate cu rea-credință de debitor sau dacă aceasta avea motive valide să nu acorde această creanță. În momentul executării unei hotărâri străine, instanța analizează, de asemenea, dacă o lege, o convenție internațională, o convenție de reciprocitate sau o normă europeană autorizează această executare.

3.1 Procedura

Executarea silită trebuie să fie încuviințată prin emiterea unui titlu executoriu: este vorba, după caz, fie de o hotărâre non-formală (extras executoriu, clauză executorie), fie de o ordonanță. Instanța sau notarul emit titlul executoriu la cererea persoanei care solicită executarea. Cererea măsurii de executare trebuie să fie prezentată printr-un formular de titlu executoriu în numărul de exemplare solicitat. În cadrul unei proceduri de somație de plată, cererea poate fi prezentată și în format electronic. În general, aceasta trebuie să fie prezentată instanței care s-a pronunțat în primă instanță sau notarului, însă legea LIII din 1994 privind executarea silită prevede alte reguli de competență în anumite cazuri: astfel, de exemplu, executarea în baza unei hotărâri judecătorești străine poate fi ordonată de tribunalul districtual situat la sediul tribunalului regional al domiciliului sau al sediului social al debitorului sau, în lipsa acestora, al locului unde se află bunurile debitorului care pot fi poprite, Budapesta aflându-se sub jurisdicția tribunalului central districtual din Buda (Budai Központi Kerületi Bíróság).

Cererea măsurii de executare trebuie să conțină informații referitoare la părți și la hotărârea executorie, creanța de recuperat și trebuie, de asemenea, să indice cât mai multe informații privind bunurile debitorului care pot fi poprite.

Instanța sau notarul analizează cererea fără întârziere, însă cel târziu în cele 15 zile după primirea acesteia, pentru a constata dacă trebuie trimisă celor interesați sau dacă trebuie respinsă fără a fi analizată pe fond ori returnată solicitantului pentru regularizare, cu excepția cazului în care acesta este asistat de un reprezentant legal și ia măsurile necesare în acest sens. Orice hotărâre privind cererea trebuie luată în termen de 15 zile de la data primirii sau regularizării acesteia; dacă cererea este fondată, titlul executoriu este emis, în caz contrar, executarea este refuzată.

3.2 Condițiile principale

A se vedea punctul 2.

4 Obiectul și natura măsurilor executorii

Anumite măsuri coercitive restrâng drepturile patrimoniale ale debitorului, altele - drepturile sale individuale; măsurile coercitive privind bunurile pot fi decise de instanță sau de executorul judecătoresc, în timp ce măsurile coercitive care vizează persoanele pot fi aplicate de poliție, în baza măsurilor luate de instanță sau de către executorul judecătoresc. Principalele măsuri coercitive privind bunurile sunt următoarele:

- poprirea salariilor și a altor remunerații,
- poprirea și vânzarea bunurilor mobile,
- prelevarea de sume de bani gestionate de instituții financiare, poprirea asigurătorie asupra conturilor bancare,
- poprirea creanțelor debitorului față de terți,
- urmărirea silită și vânzarea bunurilor imobile,
- impunerea de amenzi contravenționale și de amenzi.

4.1 Ce tipuri de bunuri pot face obiectul executării?

Bunurile care pot fi urmărite silit sunt:

- salariul, pensia sau celelalte remunerații ale debitorului (scutite într-o anumită măsură),
- sume de bani gestionate de instituțiile financiare (pentru persoanele fizice, legea prevede o scutire în limita unui anumit plafon),
- bunurile mobile (totuși, nu pot fi urmărite silit bunurile indispensabile subzistenței, de exemplu, hainele necesare, mobilele care corespund efectivelor gospodăriei debitorului, medicamentele necesare din cauza bolii debitorului etc.),
- creanțele și părțile sociale ale debitorului față de terți,

bunurile imobile, fără a ține cont de natura, de utilizarea acestora, de drepturile sau de interdicțiile aferente acestora, de faptele înscrise în Registrul Funciar (totuși, sunt scutite bunurile imobile care, cu ocazia unei proceduri de lichidare, nu pot fi luate în considerare ca aparținând patrimoniului debitorului).

4.2 Care sunt efectele măsurilor executorii?

Măsurile de executare restrâng în mod fundamental dreptul debitorului de a dispune de patrimoniul său.

Poprirea bunurilor mobile și a conturilor bancare privează debitorul de dreptul de a dispune de patrimoniul său; atunci când bunurile mobile sunt puse sub sechestru, debitorul este privat și de posesia acestora. În cazul urmăririi silite a unui bun imobil, debitorul poate să dispună de acesta, în special îl poate înstrăina, sub rezerva grevării acestuia de dreptul de executare.

Dacă debitorul sau orice altă persoană prezintă se opune fizic aplicării măsurilor de executare, executorul solicită intervenția poliției, care, pentru a pune capăt opoziției, poate aplica măsuri coercitive împotriva acestor persoane.

Dacă o persoană împiedică executorul judecătoresc să își îndeplinească misiunea printr-un comportament activ (prin violență), răspunderea sa penală poate fi angajată. Constituie, de asemenea, infracțiune fapta debitorului de sustragere de la executare a bunului poprit, de înlăturare a sigiliilor aplicate în momentul executării sau de deschidere a incintei destinate depozitării bunului poprit, pus sub sigiliu sau pus sub sechestru (infracțiunea de rupere a sigiliilor).

Instanța stabilește plata unei amenzi contravenționale în sarcina debitorului sau a oricărei persoane sau organizații obligate să coopereze la procedura de executare în cazul nerespectării obligațiilor legale sau al unui comportament de natură să împiedice măsurile executorii.

4.3 Care este valabilitatea măsurilor de acest fel?

Măsurile rămân valabile până la recuperarea creanțelor sau până în momentul în care executorul sau instanța pune capăt măsurilor sau acestea ajung la termen în conformitate cu dispozițiile legale. Creanțele pot fi recuperate înainte de împlinirea termenului de prescripție prevăzut de dreptul civil pentru creanțe (termenul de prescripție este de 5 ani în general); acest termen începe la data rămânării definitive a hotărârii judecătorești. Nu este posibilă ordonarea executării și nici reluarea unei proceduri de executare intentată anterior, atunci când respectiva cerere este prezentată după prescripția creanței în cauză. Orice act de executare, precum și orice procedură jurisdicțională angajată pentru recuperarea creanței, întrerupe prescripția și termenul începe din nou să curgă.

5 Există posibilitatea de a ataca hotărârea care stabilește o măsură de acest fel?

a) Retragerea extrasului executoriu și eliminarea clauzei executorii. În situația în care executarea a fost ordonată prin emiterea unui extras executoriu sau a unei clauze executorii, retragerea extrasului executoriu sau eliminarea clauzei executorii poate constitui o cale de recurs atunci când nu ar fi trebuit emis un titlu executoriu. Retragerea extrasului executoriu sau eliminarea clauzei executorii poate constitui obiectul unei cereri din partea debitorului sau a persoanei care a solicitat executarea sau poate fi ordonată din oficiu de către instanță. Cererea trebuie depusă pe lângă instanță sau pe lângă notarul care a ordonat executarea. Depunerea acestei cereri nu este afectată de niciun termen, aceasta putând fi introdusă în orice moment. Dacă cererea este admisă, retragerea extrasului executoriu sau eliminarea clauzei executorii se face sub forma unei ordonanțe, împotriva căreia partea interesată poate formula o cale de atac.

b) Recurs la ordonanța de executare. În cazul în care executarea este autorizată printr-o ordonanță formală, aceasta poate fi atacată prin recurs. Recursul poate fi introdus de debitor sau de persoana care a solicitat executarea. Recursul trebuie introdus pe lângă instanța care a încuviințat executarea, însă trebuie adresat instanței de al doilea grad de competență. Competența de judecare a recursului aparține instanței de al doilea grad de competență. Dacă ordonanța instanței de încuviințare a executării este corectă pe fond, hotărârea pronunțată de instanța de al doilea grad de competență o confirmă sau, în caz contrar, o modifică. În caz de viciu de procedură, instanța de al doilea grad de competență anulează ordonanța și ordonă instanței care a încuviințat executarea să ia o nouă decizie.

c) Recurs împotriva unei ordonanțe de refuz de emitere a unui titlu executoriu. Recursul împotriva unei ordonanțe de refuz de emitere a unui titlu executoriu poate fi introdus de persoana care a solicitat executarea. Recursul trebuie introdus pe lângă instanța care a încuviințat executarea, însă trebuie adresat instanței de al doilea grad de competență. Competența de judecare a recursului aparține instanței de al doilea grad de competență. Dacă încheierea instanței de încuviințare a executării este corectă pe fond, instanța de al doilea grad de competență o confirmă. În caz contrar, aceasta o modifică. În caz de viciu de procedură, instanța de al doilea grad de competență anulează ordonanța și ordonă instanței sau notarului care a încuviințat executarea să ia o nouă decizie.

d) Odată ordonată executarea, măsurile de executare coercitive sunt luate de către executor în mod autonom, fără ca punerea în aplicare a acestora să necesite un mandat judiciar. Măsurile luate de către executor pot fi atacate printr-un recurs extraordinar, și anume contestația la executare, care poate fi prezentată de către debitor, persoana care a solicitat executarea sau orice altă persoană interesată. Ca urmare a contestației, dacă este admisă, instanța anulează măsura ilegală a executorului și, în cazul în care executorul nu își îndeplinește obligația, îi ordonă să aplice măsura în cauză; în caz contrar, aceasta refuză contestația. Contestația trebuie introdusă pe lângă executor.

e) În afara căilor de recurs sus-menționate, este, de asemenea, posibil să se pună capăt executării. Instanța pune capăt executării prin intermediul unei ordonanțe dacă persoana care a solicitat executarea solicită acest lucru și dacă această măsură nu aduce atingere drepturilor terților sau dacă o lege specială stipulează acest lucru. În special se pune capăt executării atunci când debitorul își achită creanța. De asemenea, instanța pune capăt executării prin intermediul unei ordonanțe dacă aceasta a constatat, în baza unui act autentic, că hotărârea de executat a fost abrogată printr-o hotărâre definitivă.

f) În cursul procedurii de executare, există, de asemenea, posibilitatea ca un terț care revendică un bun poprit în cadrul executării, în baza dreptului său de proprietate sau al oricărui alt drept care obstrucționează vânzarea în cursul executării, să intenteze, împotriva solicitantului executării, o acțiune în revendicare în vederea ridicării popririi asupra bunului în cauză. Dacă instanța admite acțiunea în revendicare, aceasta ridică poprirea asupra bunului care constituie obiectul acțiunii în revendicare.

6 Există limitări privind executarea, în special legate de protecția debitorului sau de termene?

Suspendarea executării silite:

La solicitarea debitorului, instanța care încuviințează executarea poate să suspende executarea în mod excepțional cu condiția ca debitorul să facă dovada unei circumstanțe care constituie un motiv legitim de suspendare și ca nicio amendă contravențională să nu îi fi fost acordată anterior, în cursul procedurii de executare.

Instanța procedează la audierea părților dacă acest lucru este necesar pentru a hotărî în privința suspendării.

Printre circumstanțele care constituie un temei legal de suspendare, instanța apreciază în special numărul de persoane care sunt creditori alimentari ai debitorului, iar în caz de nevoie, boala permanentă și gravă a debitorului sau a persoanelor care se află în grija sa, calamitățile naturale survenite în cursul procedurii de executare și care îl afectează și pe debitor.

Atunci când executarea vizează expulzarea dintr-un imobil, suspendarea poate fi ordonată o singură dată pentru o durată maximă de 6 luni la cererea debitorului.

Plata eşalonată:

La solicitarea debitorului persoană fizică, executorul poate determina condițiile de plată eșalonată a datoriilor pecuniare, cu excepția datoriilor fiscale și a creanțelor publice, dacă a luat măsuri de individualizare și de urmărire silită a bunurilor debitorului și dacă debitorul a plătit deja o parte din creanța care trebuie recuperată. De asemenea, executorul îl informează pe debitorul care nu dispune de bunuri care pot fi poprite cu privire la posibilitatea și modalitățile de plată eșalonată.

Executorul întocmește un proces-verbal care prevede eșalonarea plăților și modalitățile sale, pe care îl comunică părților. În cele 15 zile de la primirea procesului-verbal, persoana care solicită executarea îl poate notifica pe executor în scris cu privire la opoziția sa referitoare la modalitățile de plată eșalonată; acesta poate, de asemenea, formula o propunere privind modalitățile de eșalonare și cuantumul ratelor și îi poate solicita debitorului garanții suplimentare de executare. După caz, în baza unei declarații a persoanei care a solicitat executarea, executorul modifică modalitățile de plată eșalonată după cum urmează:

- revine asupra reeșalonării dacă persoana care a solicitat executarea nu a consimțit la plata eșalonată a pensiei alimentare, a salariului sau a oricărei alte creanțe asimilate, astfel cum a fost autorizat, sau dacă solicitantul executării fiind o persoană fizică declară că plata eșalonată riscă să îi compromită mijloacele de subsistență sau, mai mult, dacă solicitantul este un operator economic care se află în procedură de faliment, de lichidare sau de executare,
 - în cazurile care nu sunt incluse la punctul a), acesta stabilește o eșalonare cu durata maximă de un an dacă solicitantul executării este o persoană juridică sau un organism fără personalitate juridică și de șase luni dacă este vorba despre o persoană fizică,
 - subordonează eșalonarea unei plăți parțiale a creanței, proporțional cu suma acesteia, dacă acesta este obiectul declarației date de solicitantul executării.
- Executorul îi acordă debitorului o plată eșalonată în rate lunare egale pe o durată maximă de șase luni dacă a luat măsurile necesare pentru a popri sumele de bani gestionate de instituțiile financiare, salariul și bunurile mobile ale debitorului, iar prin acestea nu a fost posibilă recuperarea sumei totale a datoriei și
- nicio plată eșalonată nu a fost autorizată anterior,
 - executarea silită împotriva debitorului vizează recuperarea unei creanțe pecuniare care nu depășește 500 000 HUF, acest plafon fiind ridicat la 1 000 000 HUF dacă o ipotecă care garantează o altă creanță este înscrisă în Registrul Funciar asupra bunului imobil al debitorului și
 - recuperarea creanței ar necesita licitarea bunului imobil al debitorului.

Autorizația de plată eșalonată nu necesită consimțământul persoanei care a solicitat executarea; totuși, procesul-verbal care stabilește eșalonarea trebuie să îi fie comunicat.

Sumele de bani reținute debitorului printr-un act de poprire se scad din ratele individuale.

Stabilirea valorii de estimare și anunțul primei licitări a bunului imobil nu se poate produce decât în lipsa plății debitorului (articolele 52/A și 52/B din Legea privind executarea silită).

Prescripția dreptului de executare:

Dreptul de executare se prescrie în același timp cu creanța de recuperat. Ca regulă generală, prescripția dreptului de executare este ridicată la cerere; aceasta este ridicată din oficiu dacă prescripția creanței pe care este bazată trebuie ridicată din oficiu. Dacă, conform celor expuse anterior, trebuie luată în considerare prescripția dreptului de executare, nu este posibilă încuviințarea executării și nici reluarea unei executări încuviințate anterior, atunci când cererea este prezentată după prescripția creanței în cauză. Prescripția dreptului de executare este întreruptă de orice act de executare.

Restricții:

În cursul executării, poprirea asupra remunerației este calculată asupra sumei rămase după deducerea impozitului (avans fiscal), a contribuțiilor la asigurarea de sănătate și pensii, a cotizațiilor la casele de pensii private și a altor contribuții salariale care trebuie reținute din remunerație în aplicarea normelor de drept specifice. Partea maximă deductibilă din această sumă este de 33 % ca regulă generală și de 50 % în cazuri excepționale.

În momentul deducerii, partea din venitul lunar corespunzătoare sumei minime a pensiei pentru limită de vârstă este scutită de la executare. Totuși, această scutire nu se aplică dacă executarea vizează recuperarea creanțelor de întreținere în beneficiul copiilor sau a costurilor de naștere.

Partea maximă deductibilă din veniturile activității salariate este de 33 %.

Partea maximă deductibilă din veniturile activității salariate este de 50 % pentru recuperarea următoarelor creanțe:

- pensie alimentară,
- creanța salarială față de debitor,
- salariul și prestația socială încasată nejustificat (articolul 65 paragraful 2 din Legea privind executarea silită).

Partea maximă deductibilă din sumele vărsate debitorului de către asigurarea socială cu titlul de pensii, pensii anticipate, indemnizații de serviciu, rentă viageră a balerinilor și rentă viageră temporară a minerilor (denumite în continuare în mod colectiv: „pensii”) este de 33 % (articolul 67 paragraful 1 din Legea privind executarea silită).

Partea maximă deductibilă din pensii este de 50 % pentru recuperarea următoarelor creanțe:

- pensie alimentară în favoarea copiilor,
- pensii încasate nejustificat (articolul 67 paragraful 2 din Legea privind executarea silită).

Partea maximă deductibilă a alocațiilor persoanelor aflate în căutarea unui loc de muncă (alocație de șomaj, indemnizație de pensionare anticipată a șomerilor, alocație suplimentară și indemnizație compensatorie) este de 33 % pentru recuperarea următoarelor creanțe:

- pensie alimentară,
- alocații de șomaj încasate nejustificat,
- sume încasate nejustificat cu titlu de alocații pecuniare în favoarea populației de vârstă activă.

Sunt scutite de poprire:

- alocația de asistență națională și alocațiile de invaliditate de război, renta viageră instituită de legea privind indemnizația persoanelor nejustificat private de viață și libertate din motive politice,
- concursul financiar comunal, concursul financiar comunal extraordinar, alocațiile pecuniare stabilite în cadrul drepturilor la alocațiile populației de vârstă activă, renta viageră a persoanelor în vârstă, indemnizația compensatorie a șomerilor, alocația de îngrijire,
- alocația de maternitate,
- alocația de invaliditate și alocația personală a persoanelor cu deficiențe de vedere,
- suplimentul salarial de invaliditate, suplimentul salarial provizoriu, alocația suplimentară de venit, alocația suplimentară provizorie de venit, alocația de invaliditate a lucrătorilor minieri,
- pensiile alimentare legale, inclusiv pensiile alimentare în favoarea copiilor, alocațiile pecuniare destinate protecției copiilor, plătite în virtutea Legii privind protecția copiilor și administrarea tutelelor,
- alocația de educație, alocația specială și alocația familială plătită părintelui adoptiv în vederea preluării copiilor care îi sunt plasați cu titlu provizoriu sau care îi sunt încredințați cu titlu provizoriu sau permanent sau adulți tineri cărora le asigură formarea,
- bursa de studii, cu excepția bursei de studii asimilabile salariului bursierilor care participă la o formare continuă științifică,
- indemnizațiile privind misiunile, serviciile diplomatice și deplasările către și de la locul de muncă,
- orice muncă destinată să acopere cheltuieli specifice,

- alocația de invaliditate (articolul 74 din Legea privind executarea silită).

În ceea ce privește sumele datorate persoanelor fizice și deținute de un prestator de servicii de plată, tranșa care se situează peste o sumă reprezentând de patru ori suma minimă a pensiei poate fi poprită fără limitare; sub acest prag, tranșa situată între suma cea mai mică a pensiei pentru limită de vârstă și cvadruplul acestei sume poate fi poprită în proporție de 50 % (articolul 79/A paragraful 2 din Legea privind executarea silită).

Bunurile scutite de executare prin efectul legii nu pot fi urmărite silit, chiar dacă debitorul își exprimă acordul în acest sens.

Următoarele bunuri mobile sunt scutite de executare:

- bunurile fără de care exercitarea meseriei (profesiei) debitorului devine imposibilă, cum ar fi uneltele, instrumentele, echipamentele tehnice și militare și orice alt echipament, uniforma, armele de autoapărare, mijloacele de transport, cu excepția vehiculelor motorizate,
- bunurile indispensabile continuării studiilor sistematice, precum manualele școlare, rechizitele școlare, instrumentele muzicale,
- hainele necesare, 3 haine de corp, 1 palton de iarnă, 1 sacou, 3 perechi de încălțăminte,
- lenjeria de pat necesară: 1 garnitură care conține 2 huse asortate pentru fiecare persoană,
- mobilierul necesar ținând cont de efectivul gospodăriei debitorului, 3 mese maxim și 3 dulapuri sau mobile cu scop similar, precum și, pentru fiecare persoană, 1 pat sau altă mobilă de dormit și 1 scaun sau alt jilț,
- materialul necesar de încălzire și de iluminat,
- echipamentele de bucătărie și menajere indispensabile menajului debitorului, 1 frigider sau congelator și 1 mașină de spălat,
- distincțiile (ordinele de merit, medaliile, insigne, plăcile onorifice) obținute de debitor, documentele justificative de sprijin,
- medicamentele, materialul terapeutic și tehnic necesar din cauza bolii și a handicapului fizic al debitorului, vehiculul motorizat al debitorului cu mobilitate redusă,
- obiectele utilizate de către copii minori aparținând gospodăriei debitorului care, prin natura lor, sunt destinate copiilor,
- produsele alimentare necesare timp de 1 lună și combustibilul necesar debitorului și persoanelor care aparțin gospodăriei sale pe o perioadă de 3 luni,
- cultura în curs sau fructele neculese,
- obiectele care, pe perioada procedurii de lichidare, nu pot fi luate în considerare ca aparținând bunurilor debitorului,
- bunurile culturale enumerate în certificatul instituit de Legea privind protecția specifică a bunurilor culturale împrumutate, pe perioada de protecție specifică (articolul 90 paragraful 1 din Legea privind executarea silită).

În cazul confiscării vehiculului indispensabil exercitării profesiei debitorului persoană fizică, cu excepția cazului de punere sub sechestru, numai fișa de înmatriculare trebuie să facă obiectul confiscării, iar aceasta trebuie trimisă, însoțită de o copie a procesului-verbal de confiscare, autorității de gestionare a circulației rutiere sau, dacă aceasta nu poate fi stabilită, autorității de înregistrare a vehiculului; debitorul are dreptul să utilizeze vehiculul până la vânzarea acestuia, cu excepția cazului punerii sub sechestru.

Dacă valoarea de estimare a vehiculului motorizat nu atinge suma prevăzută prin decretul Ministrului Justiției, publicat în acord cu Ministrul Politicii Fiscale, vehiculul motorizat este scutit de la executare.

Retragerea extrasului executoriu și eliminarea clauzei executorii:

Dacă extrasul executoriu a fost eliberat de instanță cu încălcarea legii, acesta trebuie retras.

Dacă instanța a inserat o clauză executorie în act, încălcând astfel legea, aceasta trebuie suprimată.

Instanța retrage, de asemenea, extrasul executoriu sau suprimă clauza executorie atunci când constată, la cererea debitorului, că au fost îndeplinite condițiile pentru:

- a) refuzul executării în temeiul articolului 21 din Regulamentul (CE) nr. 805/2004,
- b) refuzul executării, în temeiul articolului 22 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 sau al articolului 22 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 861/2007, sau
- c) refuzul executării, în temeiul articolului 21 alineatul (2) al doilea paragraf din Regulamentul (CE) nr. 4/2009 al Consiliului sau al articolului 46 din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012.

Recurs împotriva ordonanței de executare:

Dacă executarea a fost ordonată de instanță printr-o ordonanță sau, în cazul emiterii unui titlu executoriu neconform cu cererea, instanța a emis o ordonanță privind această neconformitate, părțile pot formula recurs împotriva acestei ordonanțe. Recursul împotriva ordonanței nu are efect suspensiv asupra executării și totuși, cu excepția cazului în care legea dispune altfel, nu se poate lua nicio măsură în vederea vânzării bunurilor poprite, iar suma încasată în cursul executării nu poate fi vărsată titularului de drept.

Contestația la executare:

Partea în cauză sau orice altă persoană interesată poate prezenta o contestație la executare pe lângă instanța care încuviințează executarea împotriva măsurilor adoptate de executorul judecătoresc cu încălcarea gravă a regulilor procedurii de executare, a dreptului său de a formula o contestație sau interesele sale legitime ori împotriva lipsei de acțiune a executorului. Încălcarea gravă a regulilor procedurii de executare constituie infracțiune cu incidență asupra fondului desfășurării procedurii de executare (articolul 217 paragraful 1 din Legea privind executarea silită).

Dacă măsura care constituie obiectul contestației este conformă cu legislația sau nu constituie o încălcare gravă a legii, instanța confirmă măsura care constituie obiectul contestației și refuză contestația. Dacă măsura care constituie obiectul contestației constituie o încălcare gravă a legii, instanța anulează în întregime sau parțial măsura în cauză sau, dacă legislația permite acest lucru și faptele necesare pentru a statua pot fi constatate, aceasta o modifică în întregime sau parțial; în cazul în care executorul nu își îndeplinește obligația de a acționa, instanța îi ordonă acestuia să ia măsura omisă (articolul 217/A paragraful 5 din Legea privind executarea silită).

Această pagină face parte din portalul [Europa ta](#).

Ne-am bucura să primim [feedbackul](#) dumneavoastră cu privire la utilitatea informațiilor furnizate.

This webpage is part of an EU quality network

Ultima actualizare: 16/12/2020

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.